

BIS-NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:**
- **Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft het invoeren van een retroactieve investeringspremie voor PV-eigenaars waarvoor de virtuele terugdraaiende teller wegvalt**
 - **Tweede principiële goedkeuring met het oog op adviesvraag aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State**

Samenvatting

Het ontwerpbesluit beoogt een oplossing aan te bieden voor de prosumenten die worden getroffen door de gevolgen van de door het arrest nr. 5/2021 van het Grondwettelijk Hof veroorzaakte vernietiging van artikel 4.1.30/1 en 15.3.5/12 van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

Via een retroactieve investeringspremie wordt aan de eigenaars van zonnepanelen die voor 1 januari 2021 in dienst werden genomen het recht op een premie gegeven. De door het arrest gevatte eigenaars van zonnepanelen komen in aanmerking voor een retroactieve investeringspremie op basis van de berekende steun die nodig is om een rendement van 5% te bekomen voor een referentie-installatie. De hoogte van de retroactieve investeringspremie is onder meer afhankelijk van het jaar van indiening, het jaar van de plaatsing van de digitale meter, het piekvermogen van de zonnepaneleninstallatie, de lengte van de periode dat men van de terugdraaiende teller heeft kunnen genieten, de reeds genoten overheidssteun, en het prosumentarief. Eigenaars van zonnepanelen die reeds een digitale meter hebben kunnen de retroactieve investeringspremie aanvragen binnen een termijn van zes maanden na de inwerkingtreding van dit besluit. Voor eigenaars waar momenteel nog geen digitale meter is geplaatst, moet de aanvraag gebeuren binnen een termijn van zes maanden volgende op de plaatsing van een digitale meter.

Als flankerend beleid worden de premiemodaliteiten en de premiehoogte van de batterijpremie aangepast en worden de batterijpremie en warmtepompboilerpremie verlengd tot in 2024. Tevens wordt voorzien in een nieuwe REG-premie om accumulatieverwarming, elektrische boilers en warmtepompen automatisch aan te sturen.

Het ontwerpbesluit wordt voor advies voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Omgeving
BELEIDSVELD: Energie

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taaladvies nr. 2021/19 werd op 25 januari 2021 bekomen.
Het advies van de Inspectie van Financiën werd op 3 februari 2021 verkregen.
Het begrotingsakkoord werd op 8 februari 2021 verkregen.

C. EERSTE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte op 12 februari 2021 haar eerste principiële goedkeuring aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft het invoeren van een retroactieve investeringspremie voor PV-eigenaars waarvoor de virtuele terugdraaiende teller wegvalt¹, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om over het ontwerpbesluit het advies van de VTC en de VREG in te winnen.

2. BESPREKING INGEWONNEN ADVIEZEN

A. ADVIES VAN DE VLAAMSE TOEZICHTSCOMMISSIE VOOR DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS (VTC)

De VTC bezorgde op 24 februari 2021 haar advies nr. 2021/14 d.d. 23 februari 2021, dat gaat als bijlage 2. In haar advies stelt de VTC expliciet dat zij van oordeel is dat het voorgelegde ontwerp voldoende waarborgen kan bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat aandacht wordt geschonken aan volgende aspecten:

- *Het aanduiden van VEKA als verwerkingsverantwoordelijke.*
Dit wordt in het ontwerpbesluit zo aangepast en geëxpliciteerd.
- *Minimale beveiligingsmaatregelen die geformaliseerd en gedocumenteerd worden.*
Ofschoon hier in de praktijk uiteraard rekening mee moet worden gehouden en dit ook zo bij de architectuur van de webapplicatie moet worden geïmplementeerd, vereist dit op zich geen wijzigingen aan het ontwerpbesluit, wat overigens door de VTC zelf in randnummer 34 van haar advies expliciet wordt erkend.
- *De transparantie waarborgen.*
Ofschoon hier in de praktijk bij de communicatie uiteraard rekening mee moet worden gehouden en dit ook zo bij de architectuur van de webapplicatie moet worden geïmplementeerd, vereist dit op zich geen wijzigingen aan het ontwerpbesluit.

De VTC merkt ook op dat de relatie tussen het VEKA (dat voor de uitbetaling zorgt) en (de werkmaatschappij van) de distributienetbeheerders een verwerkersrelatie is die dan ook moet geregeld worden met een verwerkersovereenkomst conform artikel 28, 3, AVG. Ook de Vlaamse overheid was zich hier van bewust: hieraan wordt momenteel gewerkt.

De VTC meent voorts dat het wel positief is dat met betrekking tot de gegevensoverdrachten bij energiefraude een expliciete bepaling is opgenomen, waardoor betrokkene de nodige transparantie krijgt.

Tot slot vraagt de VTC ook om m.b.t. de verwerking de rechtsgrond uit de Algemene Vergoeding Gegevensbescherming (AVG) expliciet te vermelden in de nota aan de Vlaamse Regering: dit is artikel 6.1.e AVG ("de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van

¹ VR 2021 1202 DOC.0150

een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen") en wat betreft Fluvius bijkomend ook artikel 6.1.c AVG ("de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust").

B. ADVIES VAN DE VREG

De VREG bezorgde op 25 februari 2021 zijn advies ADV-2021/2, dat gaat als bijlage 3. De VREG maakte in zijn advies voornamelijk de volgende opmerkingen:

- De VREG herhaalt in diens advies dat zij een uitgesproken voorstander is van de invoering van digitale meters in Vlaanderen en dat het belangrijk is dat het draagvlak voor de digitale meter terug wordt hersteld.
- De VREG bevestigt dat de vooropgestelde wijziging van de uitrolplanning de Europese vereisten inzake de uitrol van digitale meters respecteert en zij erkent ook het feit dat de schrapping van de "sub"-doelstelling van 31 december 2022 de netbeheerders de kans geeft om de uitrol van digitale meters kostenefficiënter te organiseren.
- De VREG wijst erop dat de Vlaamse energieregelgeving geen recht tot weigering van de digitale meter bevat. Er is een door de burger verkeerdelijk gepercipieerd recht op weigering omdat de meters zich nu eenmaal op de eigendom van de netgebruiker bevinden, maar dit klopt gelet op de bepalingen van Energiedecreet van 8 mei 2009 en het TRDE juridisch niet. De VREG betreurt dan ook de woordkeuze van de zesde voorwaarde uit het ontworpen artikel 7.16.1, §2, die het weigeren van de toegang voor de netbeheerder tot de ruimte waarin de elektriciteits- of aardgasmeter is opgesteld voor de periode vóór 1 januari 2025 presenteert alsof dit een toegelaten praktijk zou zijn onder bepaalde omstandigheden, hetgeen absoluut niet zo is.

De VREG leest in die bepaling echter zaken die er niet staan. Die voorwaarde zoals thans geformuleerd betreft immers een voorwaarde met betrekking tot het verkrijgen van een premie, en staat dus los van de inhoudelijke vereisten. Er is immers een duidelijk verschil tussen welke rechten de netbeheerder heeft, en de concrete afdwinging van dat recht in de feiten. Wil men dan ook die toegangsvereiste uit het netbeheer kunnen koppelen aan de vereisten uit deze subsidieregulering, dan moet dat echter bij naam en toenaam worden omschreven zodat de rechtsonderhorige kan kennis hebben van de voorwaarden waaronder de premie kan worden verkregen.

- De VREG merkt voorts op dat Fluvius – behoudens wat in artikel 6.1.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 en artikel 6.1.6, §1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is opgenomen - relatief weinig handvatten overhoudt om de plaatsing van de digitale meter te realiseren. Het risico bestaat dat de nieuw gecreëerde incentives niet zullen volstaan om de weerstand tegen de plaatsing van de digitale meter weg te nemen. Er moet volgens de VREG nagedacht worden over een doordachte communicatie en mogelijks extra maatregelen om het draagvlak voor de digitale meter te herstellen.
- De VREG bekritiseert het feit dat in het bestaande artikel 3.1.52 en in artikel 7.13.1, derde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 volgens hem nog bepalingen staan die in strijd zouden zijn met de lezing die de VREG aan het arrest geeft en met diens tariefmethodologie.

Dit klopt evenwel niet. De door de VREG bekritiseerde reeds bestaande reglementaire bepalingen zijn immers bepalingen die in het kader van de concrete plaatsing van een digitale meter de overgang van een analoge meter naar die digitale meter moeten faciliteren. Het

betreft immers een bepaling die per installatie slechts eenmalig wordt toegepast en die de manier regelt waarop de saldo's vanuit de analoge meter moeten worden opgenomen in en overgedragen aan de digitale meter.

In die zin verschilt de situatie volledig met de situatie uit het arrest nr. 5/2021: het Grondwettelijk Hof vernietigde immers de virtuele terugdraaiende teller omwille van het feit dat “de tijdelijke instandhouding van het compensatiemechanisme niet noodzakelijk worden geacht, aangezien de digitale meter toelaat - anders dan voorheen bij de terugdraaiende teller het geval was - om beide energiestromen (afname en injectie) afzonderlijk te registreren, zodat het brutoverbruik aan alle tarieven, taksen en heffingen kan worden onderworpen en geen afbreuk wordt gedaan aan de federale bevoegdheden”. De situatie bij de “virtuele terugdraaiende teller” is dan ook een compleet andere situatie dan het regelen van het cliquetmoment bij de overgang van de mechanische analoge Ferrarimeter naar een digitale meter.

Wat de opmerking van de VREG met betrekking tot artikel 7.13.1, derde lid betreft, is die opmerking eigenlijk zelfs zonder voorwerp: de VREG heeft blijkbaar niet opgemerkt dat die bepaling middels artikel 8, 2° van het ontwerpbesluit wordt aangepast zodat deze enkel nog van toepassing is op de installaties die nog geen digitale meter hebben.

- De VREG merkt met betrekking tot de batterijpremie op dat – de reeds in artikel 7.14.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 opgenomen - voorwaarde met betrekking tot een injectielimiet van 60 procent technisch moeilijk uitvoerbaar is bij bestaande PV-installaties omdat dit vereist dat het vermogen van de zonnepaneelomvormer dynamisch aanstuurbaar (moduleerbaar) is, wat bij oudere systemen niet altijd het geval is. Een bijkomende vereiste is volgens de VREG dat communicatie tussen de zonnepaneelomvormer en de toegevoegde batterijomvormer, of een bovenliggend managementsysteem, technisch mogelijk moet zijn. In realiteit is dit volgens de VREG enkel het geval bij (recente) toestellen van eenzelfde fabrikant. Omdat slechts een beperkt aantal fabrikanten van zonnepaneelomvormers ook batterijomvormers op de markt brengt is het slechts in een beperkt aantal gevallen mogelijk om aan een bestaande PV-installatie een batterij toe te voegen waarbij het geheel voldoet aan de opgelegde eis van maximaal 60% injectie. Omwille van de complexiteit van uitvoering alsook de beperkte controle op het correct naleven ervan is de VREG van oordeel dat er een risico is dat de vereiste maatregel niet correct geïmplementeerd wordt of in een later stadium ongedaan gemaakt wordt. In veel systemen is de configuratie namelijk aanpasbaar zonder tussenkomst van de originele installateur. Naast de technische complexiteit wijst de VREG erop dat deze bijkomende vereiste limiterend kan werken op deelname aan toekomstige scenario's zoals energiedelen en flexibiliteit. Een injectielimiet is volgens de VREG immers slechts zinvol in situaties waar er effectief een capaciteitsprobleem aanwezig is en hier zullen toekomstige mechanismes, zoals flexibiliteit, een algemene oplossing moeten bieden. Zolang er geen congestie is kan een injectielimiet ervoor zorgen dat een bepaald potentieel aan groenestroomproductie niet ten gelde gemaakt kan worden.

Met dit advies wordt rekening gehouden en er wordt voorgesteld om artikel 7.14.1, §3, tweede lid, 5° van het Energiebesluit van 19 november 2010 op te heffen.

- Tot slot maakte de VREG een aantal opmerkingen met betrekking tot de tarifaire effecten van de voorgestelde regeling. Zo vreest de VREG voor een mogelijk effect doordat Fluvius moet voorzien in personeel, software een webapplicatie,... Dit moet worden genuanceerd: het is immers de bedoeling dat zoveel mogelijk hetzelfde personeel zal worden ingezet dat nu reeds instaat voor het afhandelen van de REG-premie-aanvragen en dat zo veel mogelijk gebruik wordt gemaakt van reeds bij Fluvius bestaande applicaties, systemen en toepassingen.

De VREG vreest voorts dat doordat voor de financiering van de retroactieve investeringspremie (deels) uit dezelfde bronnen voortvloeit als de bronnen die worden

aangewend ter financiering van de vergoedingen inzake de actieverplichtingen van de elektriciteitsdistributienetbeheerders, de vergoedingen van de andere openbaredienstverplichtingen in het gedrang komen. De VREG verliest hier echter twee zaken uit het oog:

- o De middelen die met betrekking tot de financiering van de retroactieve investeringspremie uit de uitgavenbegroting worden geput, zijn bijkomende middelen ten behoeve van het energiebeleid. Zij komen dus *bovenop* de reeds voor het beleidsveld energie in de uitgavenbegroting gealloceerde middelen zodat er dus geen negatieve gevolgen zijn voor andere materies die binnen dat beleidsveld door de uitgavenbegroting worden betoelaagd.
- o De middelen van het Energiefonds zijn geen middelen die gepredestineerd zijn om maar voor één enkel doel te kunnen worden aangewend. Conform artikel 3.2.1, §3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 beschikt de Vlaamse Regering immers over de kredieten van het Energiefonds, inclusief de machtiging om hiermee subsidies toe te kennen, voor de uitvoering van haar energiebeleid, in het bijzonder voor de financiering van de VREG, van de openbaredienstverplichtingen inzake energie, voor haar sociaal energiebeleid, haar beleid inzake het rationeel energiegebruik, haar beleid inzake warmte-krachtkoppeling, haar beleid inzake de hernieuwbare energiebronnen alsmede voor de financiering van energiegerelateerde kosten van de Vlaamse overheid. In zoverre dat Fluvius conform artikel 6.4.1/12 van het Energiebesluit van 19 november 2010 lastens het Energiefonds een vergoeding kan krijgen voor de uitvoering van de haar opgelegde openbaredienstverplichtingen, moet er op worden gewezen dat dit ook gepaard gaat met enige discretionaire bevoegdheid in hoofde van de Vlaamse Regering, en bij delegatie de minister, en dat die bedragen daardoor steeds op jaarbasis worden bepaald en dus kunnen fluctueren.

3. AANPASSINGEN AAN HET ONTWERPBESLUIT

Aan het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft het invoeren van een retroactieve investeringspremie voor PV-eigenaars waarvoor de virtuele terugdraaiende teller wegvalt, worden de hierna volgende wijzigingen aangebracht:

- ARTIKEL 1: Vanaf 2021 zullen de eerste installaties met een mechanische terugdraaiende teller het recht op die terugdraaiende teller verliezen. In die gevallen wordt dan sowieso een digitale meter geplaatst. Aan artikel 1, 2° wordt hieromtrent een verduidelijking/herformulering aangebracht om te benadrukken dat de bepaling met betrekking tot de bekabelde digitale meter (artikel 3.1.52, §1, elfde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010) ook van toepassing is in het geval van de plaatsing van de digitale meter nadat de 15 jaar sowieso eindigt.
- In ARTIKEL 4 wordt in het ontworpen artikel 6.4.1/1/5 verduidelijkt dat zowel de investeringen als de facturering in 2021 of 2022 moeten geschieden.
- In ARTIKEL 6, 1° wordt een verkeerde verwijzing rechtgezet.
- In ARTIKEL 8, 2° wordt een kleine aanpassing aangebracht. De woorden “digitale meter” worden in de context van artikel 7.13.1, derde lid vervangen door “meter [...] die de injectie en afname afzonderlijk kan meten”. Er zijn immers ook nog gevallen waar in het verleden al meters zijn geplaatst die geen digitale meter zijn, maar waar de injectie en afname ook al afzonderlijk kan worden gemeten. Ook voor deze meters moet rekening worden gehouden met de gevolgen van het arrest nr. 5/2021. De toegang tot de retroactieve investeringspremie wordt

dan ook uitgebreid tot elk door de netbeheerder geplaatst meetinstrument dat de injectie en afname afzonderlijk kan meten.

Eenzelfde verduidelijking wordt overigens ook tweemaal in artikel 11 aangebracht in het ontworpen artikel 7.16.1, §2, 5° en §3, tweede lid.

- In ARTIKEL 10 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - o In artikel 7.14.1, §3, tweede lid wordt n.a.v. het advies van de VREG punt 5° met betrekking tot de injectielimiet van 60% opgeheven.
 - o In artikel 7.14.1, §3, eerste lid wordt punt 2° herschreven. Aangezien de voorwaarde m.b.t. de injectielimiet van 60% wordt geschrapt (zie supra), dient de voorwaarde over de tweerichtingscommunicatie-interface te worden aangevuld zodat het batterijsysteem ook een slimme sturing moet bevatten. Daarbij moet het batterijsysteem de mogelijkheid hebben om het laad- en ontladvermogen van de batterij te sturen in functie van de tijd of op basis van externe signalen zoals prijssignalen. Zo is het batterijsysteem in staat om piekreductie toe te passen in functie van het capaciteitstarief of kan ze aangestuurd worden via dynamische prijssignalen.

- In ARTIKEL 11 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - o In het ontworpen artikel 7.16.1, §1 wordt een inconsistentie tussen de eerste en tweede zin (“Het Vlaamse Gewest verleent” / “Het VEKA verleent”) rechtgezet.
 - o Aan het ontworpen artikel 7.16.1, §2, 3° wordt een herformulering aangebracht ten einde te vermijden dat prosumënten die tussen de datum van de uitspraak van het arrest en de datum van de bekendmaking van het arrest in het Belgisch Staatsblad vrijwillig proactief overstappen naar het systeem van de terugleververgoeding, daardoor niet meer aan de subsidiabele voorwaarde voldoen dat men van het systeem van de virtuele terugdraaiende teller” moet genieten op de datum van de bekendmaking. Door de herformulering wordt hiervoor de datum van de uitspraak als ijkpunt genomen waardoor men dan nog steeds in aanmerking komt voor de retroactieve investeringspremie.
 - o In het ontworpen artikel 7.16.1, §2, wordt n.a.v. een extern juridisch advies met betrekking tot de toegang tot de rechter het punt 7° geherformuleerd.

Het recht op toegang tot de rechter is immers niet absoluut. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft uitdrukkelijk bevestigd dat partijen afstand kunnen doen van dit recht.² Een afstand van recht op toegang tot de rechter duidelijk en ondubbelzinnig gebeuren, bewust en vrij van enige dwang.³ Een wettelijke⁴ regeling waarbij de toekenning van de retroactieve investeringspremie wordt gekoppeld aan de verzaking in hoofde van de aanvrager van verdere juridische stappen tegen het Vlaamse Gewest met betrekking tot de zonnepanelenkwestie, is dan ook niet *a priori* problematisch. De rechtsonderhorige blijft immers vrij in zijn keuze om een premie aan te vragen, dan wel om zijn recht op toegang tot de rechter uit te oefenen. Aangezien voorts de premie er uitdrukkelijk toe strekt te voorzien in een billijke compensatie voor de negatieve gevolgen van het vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof, is er

² EHRM 27 februari 1980, *Deweer/België*. “Dans le système juridique interne des États contractants pareille renonciation se rencontre fréquemment au civil, notamment sous la forme de clauses contractuelles d’arbitrage, et au pénal sous celle, entre autres, des amendes de composition. Présentant pour les intéressés comme pour l’administration de la justice des avantages indéniables, elle ne se heurte pas en principe à la Convention”

³ EHRM 18 januari 2007, *Stanimir Yordanov/Bulgarije*, EHRM 23 mei 2006, *Kounov/Bulgarije*, EHRM 23 februari 1999, *Osmo Suovaniemi/Finland*, EHRM 23 november 1992, *Poitrimol/Frankrijk*, EHRM 25 februari 1992, *Pfeifer en Plankl/Oostenrijk*.

⁴ ‘Wet’ in de materiële zin. De regeling kan zowel bij decreet als bij besluit worden uitgewerkt.

een voldoende nauwe verwantschap en zelfs een zekere wederkerigheid⁵ tussen de premie en de vorderingsrechten waarop de afstand betrekking heeft. Wel moeten daarbij een randvoorwaarden worden vervuld, in het licht van voormelde rechtspraak van het EHRM en gelet op het grote belang van een daadwerkelijke toegang tot de rechter:

- Een loutere wettelijke bepaling krachtens dewelke de premie-aanvrager geacht wordt afstand te doen van verdere juridische stappen tegen het Vlaamse Gewest, is problematisch. Hoewel iedereen geacht wordt de wet te kennen (*nemo censetur*), lijkt een dergelijke regeling de toets van het EHRM niet te kunnen doorstaan. Beter is het om de premie afhankelijk te stellen van de uitdrukkelijke verzaking door de aanvrager van verdere juridische stappen, waarbij desgevallend een verklaring door de aanvrager moet worden ondertekend en bij zijn aanvraag gevoegd. Op die manier is wél sprake van een duidelijke, bewuste en ondubbelzinnige afstand. Dit gegeven zal dan ook concreet in de digitale aanvraagprocedure bij Fluvius worden verwerkt.
- Er dient voldoende te worden gepreciseerd van welke rechten afstand wordt gedaan. Dit is hier het geval.
- Voorts verdient het de voorkeur dat een regeling wordt uitgewerkt waarbij de afstand pas effectief wordt op het moment dat de premie-aanvraag wordt goedgekeurd, bijvoorbeeld via een opschortende voorwaarde. Om die reden wordt punt 7° geherformuleerd zodat de afstand effectief wordt op het moment dat de premie wordt toegekend.

Er zijn op dit punt trouwens al gelijkaardige regelingen die als precedent kunnen dienen. Krachtens artikel 125, §1 van de Programmawet (I) van 27 december 2006, kunnen het slachtoffer en zijn rechthebbenden die schadeloos werden gesteld bij toepassing van dit hoofdstuk of van een gelijkaardige buitenlandse wetgeving voor één van de ziekten bedoeld in artikel 118, geen beroep instellen tegen de aansprakelijke derde voor de schade, en dit met inbegrip van zijn eventuele aangestelden of lasthebbers, met als doel een integrale schadeloosstelling daarvoor te verkrijgen voor zover dat deze laatste onder het toepassingsgebied van de uitvoeringsbesluiten van artikel 116, 2° en 3°, valt. Het slachtoffer heeft aldus de keuze tussen een beroep op het Asbestfonds, hetgeen allicht een snellere afhandeling met zich mee zal brengen, of een beroep op de rechter in een aansprakelijkheidsprocedure, met de mogelijkheid tot integrale schadeloosstelling doch gekoppeld aan een procesrisico.

Het Grondwettelijk Hof heeft zich (nog) niet uitgesproken over de verenigbaarheid van dit aspect van het Asbestfonds met het recht op toegang tot de rechter. Wel kan nuttig worden verwezen naar het oordeel van de Franse *Conseil Constitutionnel* en de Franse *Conseil d'Etat* met betrekking tot de Franse, gelijkaardige regeling:

- De *Conseil Constitutionnel* bevestigde de verenigbaarheid van de regeling met het recht op toegang tot de rechter, onder meer gelet op het feit dat men de vrije keuze heeft om al dan niet op het Fonds een beroep te doen, en op de achterliggende bedoeling om een dubbele vergoeding te vermijden. Deze elementen liggen ook ten grondslag aan de voorgestelde retroactieve investeringspremie.⁶

⁵ Waarbij de analogie met de rechtsfiguur van de dading zich opdringt, zijnde een overeenkomst waarbij partijen ten aanzien van elkaar wederzijdse toegevingen doen om een geschil tussen hen te beëindigen. De betaling van een bepaalde som, in ruil waarvoor de contractant afstand doet van litigieuze aanspraken, kwalificeert in dat kader als wederzijdse toegevingen (Cass. 26 september 1974, *Arr.Cass.* 1975, 122). Daarbij is het belangrijk op te merken dat een dading geen erkenning van de eigen aansprakelijkheid inhoudt (Cass. 31 oktober 2005, *Arr.Cass.* 2005, afl. 10, 2088; Cass. 31 maart 1993, *Arr.Cass.* 1993, 344).

⁶ Conseil Constitutionnel n° 2000-437 DC van 19 december 2000, randnr. 44 : " *Considérant qu'il résulte de l'article 53 de la loi déferée que le législateur a entendu garantir aux victimes « la réparation intégrale de leurs préjudices » tout en instituant une procédure d'indemnisation simple et rapide ; que la personne qui a choisi de présenter une demande d'indemnisation devant le fonds a la possibilité d'introduire un recours devant la cour d'appel si sa demande a été rejetée, si aucune offre ne lui a été présentée dans un délai de six mois ou encore si elle*

- Ook de Franse *Conseil d'Etat* heeft zich uitgesproken over voormelde regeling. Andermaal werd de verenigbaarheid met het recht op toegang tot de rechter bevestigd.⁷
- o In het ontworpen artikel 7.16.1, §3, derde lid wordt op basis van het advies van de VTC het VEKA expliciet als de verwerkingsverantwoordelijke aangeduid.
- o Tot slot worden in het ontworpen artikel 7.16.1, §2, 3° en §3, tweede lid de zinsnede “de regeling over de terugdraaiende teller,” telkens vervangen door de zinsnede “de regeling met betrekking tot de compensatie van injectie en afname,” wat juridisch gezien een correctere formulering is.

4. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een bijkomende impact hebben op de begroting.

B. ESR-TOETS

Het ontwerpbesluit heeft geen impact op de ESR.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een bijkomende impact hebben op de lopende processen en activiteiten van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een bijkomende impact hebben op het personeel, de werkingsuitgaven of de investeringen en schulden van de lokale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Met betrekking tot dit ontwerpbesluit moet het advies worden ingewonnen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Na de definitieve goedkeuring moet het besluit in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

a rejeté l'offre qui lui a été faite ; qu'en toute hypothèse, la décision de la cour d'appel pourra faire l'objet d'un pourvoi en cassation ; que les dispositions du dernier alinéa du IV de l'article 53, relatives au désistement et à l'irrecevabilité des actions en réparation, s'entendent compte tenu de celles de son deuxième alinéa ; que les actions juridictionnelles de droit commun demeurent ouvertes, aux fins de réparation, aux personnes qui ne saisissent pas le fonds ; qu'enfin, la victime conserve la possibilité de saisir la juridiction pénale ; qu'ainsi, les dispositions contestées, qui trouvent leur justification dans la volonté de simplifier les procédures contentieuses, d'éviter qu'un même élément de préjudice ne soit deux fois indemnisé et d'énoncer clairement les droits des victimes, ne méconnaissent pas le droit à un recours juridictionnel effectif qui découle de l'article 16 de la Déclaration des droits de l'homme et du citoyen ».

⁷ Conseil d'Etat nr. 241385 van 26 februari 2003.

5 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar tweede principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft het invoeren van een retroactieve investeringspremie voor PV-eigenaars waarvoor de virtuele terugdraaiende teller wegvalt;
2. de Vlaamse minister, bevoegd voor energie, te gelasten over voornoemd ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, zoals bepaald in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

1. Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft het invoeren van een retroactieve investeringspremie voor PV-eigenaars waarvoor de virtuele terugdraaiende teller wegvalt
2. Het advies van de VTC nr. 2021/141 d.d. 23 februari 2021;
3. Het advies van de VREG nr. ADV-2021-2 d.d. 25 februari 2021.